

Sygn. akt VIII GC 347/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Górską

Protokolant st. sekr. sąd. Marta Perkowska

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2014 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. przeciwko J. M. (1)

o zapłatę 260.568 zł

I oddala powództwo;

II zasądza od powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w R. na rzecz pozwanej J. M. (1) kwotę 10.882,82 zł (dziesięciu tysięcy ośmiuset osiemdziesięciu dwóch złotych osiemdziesięciu dwóch groszy) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 347/13

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. wniosła o zasądzenie od pozwanej J. M. (1) kwoty 260.568 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 1 grudnia 2010 r. oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu powódka powołała się na łączącą strony umowę zbioru zbóż i rzepaku na polach należących do powódki, który miał zostać dokonany do 5 sierpnia 2010 r. Pozwana ze swej winy przekroczyła termin umowny o jeden miesiąc – prowadziła żniwa w okresie intensywnych opadów deszczu, z ograniczoną ilością sprzętu przy złej organizacji pracy. Skutkowało to obniżeniem wartości zboża, w związku z czym w majątku powódki powstały straty z tytułu utraconych korzyści przy sprzedaży zboża i rzepaku. Powódka wskazała, że zawarła z pozwaną ugodę przez Sądem Okręgowy w Łodzi, na mocy której zobowiązała się do zapłaty 210.000 zł z tytułu wynagrodzenia za prace żniwne na polach powódki, co miało wyczerpywać roszczenia pozwanej wynikające ze spornego stosunku prawnego. Jeszcze przed zawarciem ugody powódka zwracała się do pozwanej o rozliczenie w związku z poniesionymi stratami w wysokości ok. 300.000 zł. Pozwana nie zareagowała na pismo oraz wezwanie do zapłaty. Wskazując sposób wyliczenia utraconych korzyści powódka powołała się na ceny transakcyjne pszenicy ozimej na terenie województwa (...) i części (...) po zbiorach w 2010 roku zestawiając je z uzyskanymi obniżonymi cenami średnimi za sprzedaż zboża. We wrześniu za sprzedaż 530,40 ton zboża powódka uzyskała 278.109,93 zł zamiast 381.888 zł (różnica 103.779 zł), w październiku za sprzedaż 724,03 ton kwotę 425.316,94 zł zamiast 550.262 zł (różnica 124.946 zł), w listopadzie za 203,82 tony kwotę 131.213 zł zamiast 163.056 zł (różnica 31.843 zł). Łącznie straty w majątku powódki wyniosły zatem 260.568 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że powódka podnosiła tożsame argumenty przed Sadem Okręgowym w Łodzi wywodząc, iż wynagrodzenie za wykonane przez pozwaną prace jest nienależne. Zawarta ugoda wyczerpała wszelkie roszczenia z tytułu spornego stosunku prawnego i rozstrzygnęła również roszczenie powódki o ewentualną szkodę i utracone korzyści spowodowane opóźnieniem w realizacji umowy. Pozwana zaprzeczyła, aby strony ustaliły termin wykonania umowy na 5 sierpnia 2011 r., wskazując iż przyjęto wykonanie prac do końca sierpnia 2010 r. Strony współpracowały w latach poprzednich, przy czym w 2008 roku termin wykonania usługi ustaliły na 15 września, zaś w 2009 roku – na 31 sierpnia. Pozwana zakwestionowała również powstanie opóźnienia w wykonaniu prac wywodząc, że do prac na polach wykorzystywana była taka sama liczba sprzętu jak w poprzednich latach, przez kilka dni pracował dodatkowo jeden kombajn. Jeżeli organizacja pracy maszyn była zła to wynikało to wyłącznie z decyzji pracowników powodowej spółki, to oni decydowali bowiem które maszyny są kierowane do pracy na konkretne pola – kierowali duże maszyny na pola o małych obszarach, gdzie był problem z dojazdem. Opóźnienia wynikały także w związku z brakiem odbioru zboża w trakcie koszenia przez pracowników powódki. Odnośnie awarii sprzętu pozwana przyznała, że miało miejsce uszkodzenie jednego kombajnu z powodu wysłania go na mokry grunt. Fakt wystąpienia opadów nie może obciążać pozwanej. Pozwana uznała także, że powódka miała możliwość sprzedaży zboża za cenę rynkową, propozycję taką składała jej spółka (...) w K.. Z przedstawionej przez powódkę dokumentacji nie wynika nadto, aby sprzedane zboże było gorszej jakości. Z informacji GUS wynika natomiast, że ceny skupu zboża w drugim półroczu 2010 roku były znacznie wyższe niż wynika to z informacji powódki i w miarę upływu czasu ceny te wzrosły. Pozwana podniosła, że cena sprzedaży uzyskana przez powódkę wynikała wyłącznie z wcześniej zawartych umów kontraktacji ze spółkami (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwaną J. M. (2) łączyły z powodową spółką (...) umowy o świadczenie usług w 2008 i 2009 roku. Na podstawie tych umów pozwana zobowiązała się do wykonania usługi w zakresie zbioru zbóż i rzepaku kombajnami zbożowymi. Termin wykonania usługi został określony pomiędzy 10 lipca 2008 r. a 15 września 2008 r. w umowie z 2008 r. oraz od 1 lipca 2009 r. do 31 sierpnia 2009 r. w umowie z 2009 r.

Dowód:

- umowa o świadczenie usług z dnia 1.06.2008 r. k. 70-71
- umowa o wykonanie robót rolniczych z dnia 3.05.2009 r. k. 72-74

W maju 2010 r. pomiędzy powódką a pozwaną zawarta została kolejna umowa o świadczenie usług. Pozwana zobowiązała się do świadczenia usług w postaci zbioru zbóż i rzepaku na polach uprawnych należących do powódki o powierzchni 1.253 ha. Ustalenia dotyczące zakresu i warunków umowy dokonywane były pomiędzy pełnomocnikiem prezesa zarządu G. L. S. a synem pozwanej M. M. (1). Nie poruszano wówczas kwestii terminu zakończenia realizacji umowy; z uwagi na umowy obowiązujące w latach poprzednich przewidywano zakończenie zbiorów na koniec sierpnia 2010 r.

Dowód:

- zeznania świadka M. M. (2) k. 123
- zeznania świadka M. M. (1) k. 124
- zeznania świadka W. M. k. 237-239
- zeznania pozwanej J. M. (1) k. 239-241

Prace zostały rozpoczęte z użyciem trzech kombajnów, które rozpoczęły koszenie rzepaku i jęczmienia. Czwarty kombajn rozpoczął prace po 2-3 tygodniach. Został wysłany przez pozwaną na żądanie powódki, w celu zwiększenia tempa prac. W urządzeniach tych występowały usterki, awarie, skutkujące koniecznością wymiany pompy

hydraulicznej, łożysk, bagnetów, żyłek. Usuwanie drobnych usterek, wymiany części trwało zazwyczaj maksymalnie kilka godzin, w związku z czym nie wszystkie ciągniki były jednocześnie użytkowane. Z uwagi na awarię silnika w kombajnie N. H. i konieczność sprowadzenia części ciągnik N. H. nie pracował przez 3 dni.

To pracownicy powódki decydowali, na których polach miały być wykorzystywane kombajny, na jakim obszarze dokonywać zbiorów i jakie uprawy kosić. Decyzje te nie zawsze były racjonalne – kierowano ciągniki o zbyt dużej pojemności na pola o małej powierzchni, jednocześnie kierowano ciągniki w różne miejsca, co skutkowało koniecznością oczekiwania na powrót transportu.

Dowód:

- zeznania świadka G. L. S. k. 122
- zeznania świadka Z. K. k. 122
- zeznania świadka E. A. k. 122
- zeznania świadka J. S. k. 122-123
- zeznania świadka M. K. (1) k. 123
- zeznania świadka M. M. (2) k. 123
- zeznania świadka M. M. (1) k. 124
- zeznania świadka J. D. k. 124-125
- zeznania świadka W. M. k. 237-239\
- zeznania pozwanej J. M. (1) k. 239-241

Także w gestii powódki pozostawał transport zbiorów z pola do magazynu. Codziennie 4 pracowników wykonywało kilkanaście kursów. Powódka dokonywała odbioru zboża od kombajnów ciągnikiem z przyczepą i transportowała je do magazynów. Powódka dysponowała trzema przyczepami przeładowniczymi, przy czym dwie były niewielkich rozmiarów.

Przyczepa nie jeździła za kombajnem i nie zbierała bezpośrednio zboża, oczekiwała na przeładunek na polu albo na poboczu. Skutkowało to koniecznością transportu przez kombajn. W związku z czym spadała wydajność pracy. Każdorazowy rozładunek kombajnu z dojazdem do przyczepy trwa kilkanaście minut. Zdarzały się sytuacje, w których kombajn oczekiwał na przybycie ciągnika w celu dokonania rozładunku.

Dowód:

- zeznania świadka M. M. (2) k. 123
- zeznania świadka M. M. (1) k. 124
- zeznania świadka J. D. k. 124-125
- zeznania świadka M. P. (1) k. 125
- zeznania świadka W. K. k.125
- zeznania pozwanej J. M. (1) k. 239-241

W sierpniu i wrześniu 2010 r. w okolicach miejscowości R. w gminie K. występowały opady atmosferyczne. Szczególne ich nasilenie, przekraczające 20 mm na 1 m², miało miejsce w dniach 7, 9, 16 i 27 sierpnia 2010 r.

Podczas wykonywania prac przez pozwaną miały miejsce obfite opady deszczu. W związku z tym zdarzało się, że koszone było mokre zboże, co wpływało na dodatkowe obciążenie i awarie kombajnów. Z uwagi na grząski grunt zdarzyła się sytuacja, w której ciągnik utknął i była potrzeba jego wyciągnięcia. Przyczyną awarii były również nierówności terenu, kamienie.

W niektórych dniach nie wykonywano koszenia z uwagi na opady. Zdarzały się również sytuacje, w których z uwagi na warunki atmosferyczne nakazywano pracownikom pozwanej przerywać pracę i wracać do miejscowości Z., gdzie pozwana prowadzi działalność gospodarczą. Czas przejazdu ze Z. do R., gdzie znajdowały się grunty należące do powódki wynosił 4-5 godzin. Pracownicy pozwanej przybywali na miejsce wykonywania prac po telefonie Z. K., który organizował prace. Przy dobrych warunkach pogodowych prowadzili prace od rana do późnych godzin wieczornych (do godz. 22-23)

Dowód:

- wydruk z (...) k. 28
- zeznania świadka E. A. k. 122
- zeznania świadka M. M. (2) k. 123
- zeznania świadka J. D. k. 124-125
- zeznania świadka M. P. (1) k. 125
- zeznania świadka W. K. k.125
- zeznania świadka W. M. k. 237-239
- zeznania pozwanej J. M. (1) k. 239-241

W A. – Składzie w M. ceny transakcyjne pszenicy ozimej po zbiorach w 2010 roku na terenie województwa (...) i części (...) kształtowały się na poziomie: 720-780 zł netto za tonę w sierpniu i wrześniu, 760-800 zł za tonę a października, 800-840 zł w listopadzie, 820-860 zł w grudniu.

Według informacji dotyczącej cen produktów rolnych pochodzącej z Głównego Urzędu Statystycznego ceny skupu pszenicy kształtowały się na poziomie 67,89 zł za decytonę od lipca do grudnia 2010 r. W odniesieniu do województwa (...) cenę skupu pszenicy w grudniu 2010 roku określono na 71,58 zł za dt.

Dowód:

- informacja dotycząca cen transakcyjnych k. 27
- informacja GUS k. 75-80, 185-190

Powódkę łączyły z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Ż. trzy umowy sprzedaży zbóż z 2010 roku – z 6, 7 oraz 16 lipca 2010 r. Na mocy umowy z dnia 7 lipca 2010 r. powódka zobowiązała się sprzedać spółce (...) ton pszenicy konsumpcyjnej za cenę 550 zł + Vat za 1 tonę, zaś na mocy umowy z dnia 16 lipca 2010 r. 500 ton pszenicy paszowej za cenę 540 zł + Vat za 1 tonę. Maksymalną wilgotność zboża ustalono na 14,5 %.

W okresie od 23 sierpnia 2010 r. do 29 października 2010 r. powódka zbyła na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w (...).344,40 ton pszenicy.

Dowód:

- faktury k. 29-47
- umowa zakupu zboża z dnia 6.07.2010 r. k. 167-168
- umowa zakupu zboża z dnia 7.07.2010 r. k. 169-170
- umowa zakupu zboża z dnia 16.07.2010 r. k. 171-172
- zeznania świadka G. L. S. k. 122

Powódkę łączyły z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w G. cztery umowy sprzedaży zbóż z 2010 r. Na mocy umowy z dnia 21 września 2010 r. powódka zobowiązała się sprzedać spółce (...) ton pszenicy paszowej za cenę 625 zł + Vat za 1 tonę, zaś na mocy umowy z dnia 28 września 2010 r. – 200 ton pszenicy paszowej za cenę 645 zł + Vat za 1 tonę. Maksymalną wilgotność zboża ustalono na 14,5 %.

W okresie od 27 września 2010 r. do 31 stycznia 2011 r. powódka zbyła na rzecz spółki (...) 94 ton pszenicy.

Dowód:

- faktury k. 29-47
- umowa zakupu z dnia 21.09.2010 r. k. 159
- umowa zakupu z dnia 28.09.2010 r. k. 160
- umowa zakupu z dnia 21.10.2010 r. k. 161
- umowa zakupu z dnia 10.08.2010 r. k. 162
- zeznania świadka G. L. S. k. 122

M. M. (1) jako członek zarządu spółki (...) proponował powódce po żniwach nabycie pszenicy za 750 zł – 780 zł za tonę. Powódka nie wyraziła zainteresowania wskazując, że ma już podpisane kontrakty z innymi nabywcami.

Dowód:

- zeznania świadka M. P. (2) k. 124
- zeznania świadka R. C. k. 124

Po otrzymaniu faktury nr (...), wystawionej przez pozwaną powódka wskazała że usługi zostały wykonane przez pozwaną wadliwie, w związku z czym powódka poniosła szkodę szacowaną na ok. 300.000 zł. Wskazała na nieterminowe wykonanie usługi i niedokładne koszenie. Ostatecznie powódka zapłaciła na rzecz pozwanej kwotę 72.398,34 zł uznając, iż kwota ta wyczerpuje roszczenia pozwanej.

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty kwoty 233.428,93 zł powódka zakwestionowała wartość wykonanych prac polowych wskazując, że faktura może opiewać jedynie na kwotę 153.142 zł z uwagi na dokonaną zapłatę. Ponadto wniosła o ponowne przeliczenie wartości usług oraz wielkości obszaru, na którym J. M. (1) wykonywała usługi. Wskazała na rażące przekroczenie umówionego terminu (5 sierpnia 2010 r.), prowadzenie prac w okresie intensywnych opadów deszczowych, co spowodowało znaczne obniżenie wartości zboża .

Dowód:

- pismo powódki z dnia 22.09.2010 r. k. 19
- pismo powódki z dnia 9.11.2010 r. k. 20
- wezwanie do zapłaty z dnia 13.01.2010 r. k. 213
- odpowiedź na wezwanie z dnia 19.01.2011 r. k. 214
- pełnomocnictwo k. 215
- pismo z dnia 19.01.2011 r. k. 216-217

Pismem z dnia 19 stycznia 2011 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 260.568 zł z tytułu utraconych korzyści po sprzedaży zboża o obniżonej klasie. Pozwana nie odebrała przesyłki zawierającej wezwanie, w związku z czym została ona zwrócona nadawcy. Ponowne wezwanie zostało wystosowane do pozwanej w dniu 29 maja 2013 r.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 19.01.2011 r. k. 22-23
- koperta k. 21
- pełnomocnictwo k. 24
- wezwanie do zapłaty z dnia 29.05.2013 r. k. 26

Przed Sądem Okręgowym w Łodzi pod sygn. akt X GC 242/11 toczyło się postępowanie z powództwa J. M. (1) przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R. o zapłatę wynagrodzenia za świadczenie usług – zbiór zbóż i rzepaku w 2010 roku w wysokości 223.784,17 zł. Wnosząc o oddalenie powództwa spółka (...) wskazywała na przekroczenie terminu wykonania umowy, ograniczoną ilość sprzętu i jego awaryjność, złą organizację pracy, co skutkowało obniżeniem wartości zboża i rzepaku w punktach skupu i poniesienia straty w wysokości ok. 300.000 zł.

Postępowanie zakończyło się zawarciem ugody w dniu 31 lipca 2012 r., na mocy której spółka (...) zobowiązała się zapłacić powódce kwotę 210.000 zł w dwóch ratach. J. M. (2) oświadczyła, że rezygnuje z reszty roszczenia dochodzonego pozwem. Stwierdzono, że ugoda wyczerpuje wszelkie roszczenia wynikające ze spornego stosunku prawnego.

Dowód:

- protokół rozprawy z dnia 31.07.2012 r. k. 16-19
- pozew o zapłatę k. 218-222
- wezwanie do zapłaty z dnia 13.01.2010 r. k. 213
- odpowiedź na pozew k. 223-226
- pisma procesowe k. 227-229, 232-234
- pełnomocnictwo k. 230
- potwierdzenie nadania k. 231

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo oparte jest na przepisie art. 471 k.c, który stanowi, że dłużnik zobowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Przesłankami powództwa odszkodowawczego są zatem : niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, szkoda oraz związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania i szkodą.

Ustalając stan faktyczny sąd oparł się na dowodach z dokumentów, których autentyczności strony nie kwestionowały oraz dowodach z zeznań świadków i strony. W szczególności istotne były dla rozstrzygnięcia sprawy zeznania tych osób, które bezpośrednio uczestniczyły przy zawieraniu umowy i jej realizacji.

Z dowodów z dokumentów, a to z protokołu rozprawy przed Sądem Rejonowym w Zielonej Górze wynika, że stosunek prawny będący źródłem roszczenia powódki był już przedmiotem rozpoznania w postępowaniu sądowym, zakończonym ugodą. Sformułowanie zawarte w ostatnim punkcie tej ugody stanowi wprost, że zawarcie tej ugody wyczerpuje „wszelkie roszczenia wynikające ze spornego stosunku prawnego”. Taki zwrot wskazuje, iż przedmiotem ugody były nie tylko roszczenia objęte pozwem o zapłatę wynagrodzenia, ale także roszczenia odszkodowawcze przeciwnika (obecnie powódki). Stosunek prawny to ogół praw i obowiązków wynikających z zawartej przez strony umowy, nie zaś tylko, jak sugerowała powódka, roszczenie o zapłatę wynagrodzenia. W przypadku, gdyby zamiarem strony było objęcie ugodą jedynie roszczenia o zapłatę nie stało nic na przeszkodzie by posłużyć się formułą „ ugodą wyczerpuje wszelkie roszczenia objęte pozwem”.

Za przyjęciem wniosku o całościowym uregulowaniu wszelkich roszczeń wynikających z zawartej przez strony umowy przemawia fakt, że powódka już na etapie postępowania przed Sądem Rejonowym w Zielonej Górze podnosiła zarzuty dotyczące poniesienia szkody wskutek opóźnienia i formułowała na tej podstawie roszczenia odszkodowawcze. Wezwanie do zapłaty odszkodowania było skierowane do pozwanej jeszcze przed postępowaniem zakończonym ugodą. Zarzuty te były zatem przeciwnicze znane.

Co do zasady, nie można wykluczyć, by brzmienie pkt 4 ugody nie odzwierciedlało rzeczywistej woli stron. W niniejszej sprawie nie wskazano jednak jakichkolwiek dowodów, które pozwalałyby na wyciągnięcie wniosków odmiennych od wyżej przedstawionych. Zarzut powagi rzeczy ugodzonej okazał się zatem uzasadniony,

Niezależnie jednak od tego, powództwo nie mogło być uwzględnione także i z innych przyczyn. Przeprowadzone w sprawie dowody nie dają podstaw do przyjęcia, by pozwana w sposób nienależyty wykonała swoje zobowiązanie, w szczególności, by uchybiła terminowi realizacji umowy. Niesporne było, że strony nie zawarły umowy na piśmie, a jedynie w drodze telefonicznych ustaleń. Sąd nie dał wiary w tym zakresie zeznaniom świadka G. L. S., który utrzymywał, że uzgodnił z M. M. (1), reprezentującym pozwaną, termin 5 sierpnia 2010 r. Świadek M. M. (1) zaprzeczył, by ustalono taki termin, wskazując, że nie poruszano tej kwestii. Z zeznań tego świadka wynika, że z uwagi na wcześniej zawierane umowy przewidywano realizację umowy na podobnych zasadach; także pozwana J. M. (1), w którą syn konsultował te sprawy, liczyła się z koniecznością realizacji umowy w terminie, jaki obowiązywał w roku poprzednim tj. do końca sierpnia. Twierdzenia pełnomocnika powódki G. D. L. S. co do odmiennego terminu realizacji umowy pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym i jakie takie nie mogły być uznane za wiarygodne.

W tej sytuacji drugorzędne znaczenie miały okoliczności które rzutowały na spowolnienie tempa prac; podkreślenia przy tym wymaga, że to na pozwanej spoczywał ciężar dowodu, że ewentualne opóźnienie wynikało z przyczyn za które odpowiedzialności nie ponosi.

Z pewnością nie można przypisać pozwanej odpowiedzialności za przestoje spowodowane opadami deszczu. Zeznania świadków, pracowników pozwanej bezpośrednio pracujących na polu potwierdziły część zarzutów co do nienależytej organizacji pracy, co skutkowało jej spowolnionym tempem. W szczególności z zeznań tych wynika, że to pracownik powódki Z. K. decydował o tym, gdzie i kiedy mają być skierowane kombajny, a zatem bezpośrednia organizacja pracy i racjonalne wykorzystanie sprzętu leżało po stronie powódki. Ponadto słuszne też okazały się zarzuty dotyczące

braku dostatecznych możliwości odbioru skoszonego zboża z uwagi na dostarczanie przyczep przeładowniczych przez powódkę. Świadkowie zgodnie wskazali na brak odbioru zboża w trakcie ruchu kombajnu i związaną z tym konieczność jego zatrzymywania w celu odbioru skoszonego zboża.

Z drugiej jednak strony - odnośnie zarzucanej przez powódkę awaryjności sprzętu wykorzystywanego przez pozwaną - świadkowie M. K. (2), J. S., E. A. Z. K. zeznali zgodnie, że jeden z kombajnów (N. H.) stał od razu po przyjeździe przez około 3 dni z uwagi na konieczność usunięcia awarii silnika. Wymiana bagnetów, żyłek, czy łożyska następowała na bieżąco, jednakże częstotliwość występowania tego typu usterek mogła spowolnić tempo pracy.

Rozpatrywanie ww. okoliczności dotyczących przyczyn takiego a nie innego tempa prac, ma charakter jedynie hipotetyczny, pozostający bez wpływu na rozstrzygnięcie w sytuacji, w której nie doszło do uchybienia terminowi realizacji robót .

Niezależnie od niewykazania nienależytego wykonania zobowiązania powódka nie wykazała także wysokości ewentualnej szkody. Powódka upatrywała utraconych korzyści w fakcie obniżonej jakości zboża, co skutkowało obniżeniem jej ceny. Powódka wyliczyła w pozwie szkodę odnosząc ceny faktycznie uzyskane, wynikające z faktur, do średnich cen transakcyjnych. Taki sposób obliczenia szkody nie znajduje jednak uzasadnienia w sytuacji, w której powódkę łączyły umowy skupu zbóż zawarte ww. podmiotami, przy czym w przypadku HaGe Polska umowy zawarte została jeszcze przed zbiorami (w lipcu). Podstawą obliczenia szkody mogłaby zatem być co najwyżej różnica pomiędzy cenami przewidzianymi w umowach, a tymi faktycznie uzyskanymi, przy założeniu, że podstawą niższej ceny była obniżona, w stosunku do pierwotnie przewidywanej, jakość zboża.

Faktury dołączone do pozwu, a dotyczące HagePolska, nie zawierają bliższego określenia pszenicy (konsumpcyjna, czy paszowa). Powódka nie wykazała przy tym, że niższe ceny wynikały z podwyższonej wilgotności i konieczności zmiany kwalifikacji zboża z konsumpcyjnego na paszowe. Nie dawały ku temu podstaw same tylko zeznania świadka G. D. L. S.. W niektórych fakturach, np. fakturze nr (...) (k. 340), fakturze nr (...) (k.44) wskazano ceny nawet wyższe od tej podanej w umowie (600 zł i 580 zł).

W przypadku faktur wystawionych na rzecz (...) spółki z o.o. ceny kształtowały się na poziomie przewidzianym w umowie lub wyższym (np. 850 zł w fakturach nr (...).11 k. 33 – 35), co wyłącza przyjęcie, że doszło do szkody po stronie powódki. Powódka nie wykazała bowiem, że ukształtowanie cen na takim poziomie jaki wskazano w umowie było wynikiem niższej jakości zboża.

Mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej okoliczności sąd oddalił powództwo. Wobec przegrania procesu przez powódkę stosownie do treści art. 98 i 99 k.p.c. zasądzone od niej koszty procesu. W skład tych kosztów zaliczono wykorzystane zaliczki na poczet wydatków świadków w łącznej kwocie 3665,82 zł; opłatę skarbową od pełnomocnictwa 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika 7200 zł ustalone na podstawie § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 461).